

jevoju je uputno ostaviti naprtnjače, a zatim ići odvojkom desno, u sjevernom smjeru usponom kroz lijepo razvedenu stijenu te izaći na južni vrh Kolovratskih stijena, 10 min. Kutija sa žigom smještena je na stijeni tik ispod vrha.

b) Varijanta grebenom Kolovratskih stijena, 1,5 h: (Put Želimira Kanture *Krampusov put*). Ovaj prilaz južnom vrhu je zahtjevniji i preporuča se planinarima s iskustvom i boljom kondicijom a po težini je sličan dionici puta između Samarskih i Bijelih stijena. Stazu su izveli i markirali već spomenuti mlađi članovi HPD „Vihor“ 2010. god. Od skloništa put prema grebenu Kolovratskih stijena započinje usponom u zapadnom smjeru širokom vlakom nasuprot samog skloništa. Nakon nekoliko minuta put skreće desno nešto užom strmijom vlakom i nakon oko 15 minuta staza skreće nalijevo i serpentinom izlazi na šumsku cestu i prijevoj između Ričičkog bila i Kolovratskih stijena. Staza nastavlja cestom u smjeru juga stotinjak metara, a zatim skreće lijevo i lijepo položenom stazom nakon desetak minuta izlazi na malu zaravan. Uz nju se s lijeve strane nalaze ostaci nekadašnjih ljetnih stanova primorskih stočara (od skloništa 40 minuta). Put odatle nastavlja prema jugu i ubrzo skreće lagano ulijevo i prolazeći kroz prirodni stjenoviti prolaz izbija na greben, kojim se za petnaestak minuta dolazi na najviši vrh Kolovratskih stijena, tzv. Sjeverni vrh (1099 m). Prije samog vrha je lijep i razmjerno zahtjevan stjenoviti predio pa treba dobro

Prsti u Bijelim stijenama

Markacije - na KPP-u

„Zelena kuća” - novo sklonište u Dulibi

pratiti markacije kako bi ga se što lakše prošlo. Staza se sa Sjevernog vrha blago spušta do najzahtjevnijeg dijela puta – procjepa u grebenu koji je ovdje najuži i iznosi svega nekoliko metara. Procjep je osiguran klinovima. Iza procjepa greben se opet širi, te se hoda po otvorenom, razvedenom pobočju i gotovo se čitavim putem može uživati u prekrasnim pogledima koji se pružaju na vrhove Velike Kapele s jedne i prekrasno Kolovratsko polje, Velebit i more s druge strane... a za lijepih dana još i mnogo dalje. Nakon otprilike 1 sat hoda od Sjevernog vrha dolazi se do Južnog vrha odnosno do markirane staze koja prilazi vrhu s južne strane lakšom varijantom. Južni vrh je svega nekoliko metara niži od sjevernog (1090 m), i na njemu se nalazi žig KT-8 KPP- a Kolovratske stijene. Od ove kontrolne točke trasa KPP-a nastavlja do Viništa i Klenovice postojećom markiranom stazom.

KOLOVRATSKE STIJENE (KT-8) — VINIŠTE (KT-9), 2,45 h

S vrha se valja vratiti do prijevoja, a zatim se spustiti niz brijeg, slijedeći markaciju prema jugoistoku do mjesta gdje staza čini zavoj udesno. Ovdje je važno raskrižje. U smjeru juga nastavkom vlake moguće je stići za oko 20

Kolovratske stijene - vrh s kutijom za žig

Bijele stijene s Klekom u pozadini

KT-09 Vinište 300 m

min do asfaltne ceste i do stare lugarnice, tzv. *Rušičke kuće*. To je u stvari bila velika šumska baraka koja je danas već potpuno propala. Pored kuće se nalazi velika cisterna puna vode dvojbene ispravnosti. Postoji namjera da se markacije KPP-a usmjere prema toj kući i u nastavku, obilazeći Kolovratsko polje s južne strane, ponovno dovedu na prijevoj ispod Černog vrha. Sadašnja markacija KPP-a od raskrižja skreće udesno, niz brdo u zapadnom smjeru, do spoja s asfaltiranom šumskom cestom što od *Rušičke kuće* vodi preko Ričičkog bila u Dulibu. Cestom valja nadesno (na sjever) oko 800 m, a potom skrenuti nalijevo i nastaviti stazom što se niz nekadašnje sjenokoše spušta u Kolovratsko polje. Još se i danas vide ostaci gromača koje su dijelile granice posjeda jer se u prošlosti ovdje intenzivno živjelo. Staza vodi kroz polje, pored lovačke čeke prema jugozapadu i zatim blago polulijevo sve do podnožja brda — Černi vrh. Ovdje nastaje prirodna udolina što se prostire između bezimene kote 1038 s lijeve, južne strane i Černog vrha s desne, sjeverne strane. Staza skreće ulijevo (jug) te se u serpentinama uzdiže na sam prijevoj.

Nedavno je preko prijevoja izgrađena nova šumska cesta, koja kreće prema Sučevića bilu (jug). Inače, od *Rušičke kuće* probijena je također cesta koja južno zaobilazi Kolovratsko polje i od koje se izlazi na prijevoj ispod Černog bila, gdje se spaja sa spomenutom cestom. U sjevernom smjeru cesta vijuga grebenom prema Černom vrhu, zaobilazi ga s istočne strane i spaja se s cestom koja od *Rušičke kuće* presijeca Kolovratsko polje i produžuje mimo Zapatka i Ričičkog bila. Staza u nastavku prelazi novu

cestu i slijedi nekadašnji gospodarski put. Samo 50 m ispred prijevoja s desne strane, kojih 10 koraka, u šumi je izuzetan vidikovac s pogledom na plavetnilo Jadrana. U nastavku ravno naprijed, na jug, te za oko 3 min izbijamo na proplanak s kojeg se lijepo vide nekadašnji plodni vrtovi Luke Krmpotske. Sada izrazito vidljivim putom ići oko 5 min pazeći da se kod smjerokaza kod gromače skrene udesno na zapad. Put inače dalje nastavlja prema Luci Krmpotskoj. Markacija se vidljivom stazom spušta u zavojima do doline i izbija na novosagrađenu cestu. Prijeći cestu i položitom stazom u zapadnom smjeru za 5 min izbiti na asfaltnu cestu Luka Krmpotska — Omari.

Luka Krmpotska

Od mjesta gdje KPP presijeca asfaltnu cestu, idući ulijevo, na jug (10 min), nalazi se zaselak Luka Krmpotska. Tu su preostale jedino kuće u kojima danas živi samo par stalnih stanovnika. U selu je lovački dom, danas ugostiteljski objekt u zakupu Zvonka Kalanja, u kojem se može dobiti preko ljeta piće i hrana. Ako se

Bijele stijene - vlaka šumarije za izvlačenje posječenog drveća

ode do lovačkog doma, nije se potrebno vraćati do markirane staze, već od doma ići približno 100 m naprijed u smjeru juga, gdje cesta dotiče brdo, a zatim skrenuti s asfalta udesno, na zapad, i nekom od vidljivih staza okomito preko brda spuštati se na drugu, jugozapadnu stranu, sve do zaselka Bačići, u kome nema stalnih stanovnika. Ovdje postoji cisterna s dobrom vodom.

KPP nastavlja ravno preko ceste Luka Krmpotska — Omari ostavlja jući lijepo uređenu vikendicu s desne strane te slijedi dobro vidljivu i označenu stazu, koja poludesno, jugozapadno vodi prema kamenjici. S kamene glavice vidi se zaselak Bačići, do kojeg vodi zmijolika asfaltna cesta. Od Luke Krmpotske do Zadrinka dolazi se približno za 30 min. U Zadrinku valja asfaltom udesno, sjeverozapadnim smjerom, te se pri-

bližno za 20 min stiže u zaselak Drsnik. Selo je napušteno, no postoji jedna uzdržavana kuća, povremeno nastanjena. Pored te je kuće i cisterna s pitkom vodom, koja je, na žalost, veći dio godine zaključana. Cestom ići do zadnje ruševne kuće i tada markacija zakreće ulijevo u zapadnom smjeru, na vidljivi seoski put, koji u serpentinu vodi do velikog proplanka preko kojeg je nedavno izgrađen makadamski put. Markacija prelazi cestu te vijuga kroz mladu borovu šumu, koja je danas neusporedivo viša od one što smo je zatekli pri trasiranju puta 1979. god. S lijeve se strane vidi suhozid, a preko njega posađena visoka borova šuma. Kada se put približi najbližoj točki suhozida, ulijevo, na zapad, odvaja se staza na vidikovac — *Kita* (kota 657). Ostavite naprtnjaču i pođite pogledati nezaboravan

Bijele stijene - vrtače

Bijele stijene - panorama

vidik na Velebit, otoke, Klenovicu, na stari grad Ledenice i slikovito sklonište u Viništu. U nastavku valja slijediti put što vijuga između ograda nekadašnjih plantaža borove šume da bismo se na kraju, polagano se spuštajući kroz visoku makiju, zaustavili pred kućom u Viništu (25 min).

Bijele stijene - „Piramida”

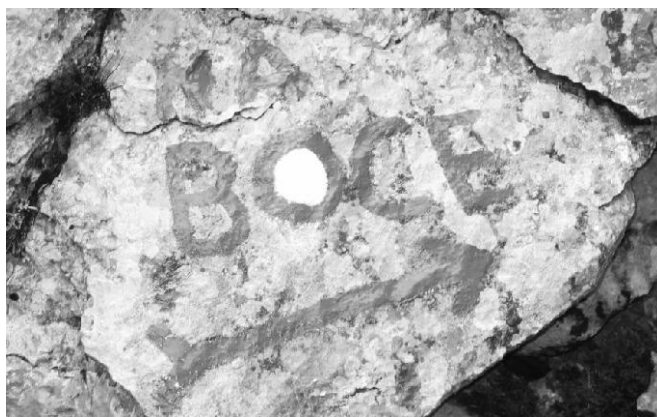
Markacije - MPP - Mrkopaljski planinarski put

izvedena pomoću fotonaponskog modula i akumulatora. Ispred kuće je lijepo dvorište popločano kamenom, s ugrađenim stolom i velikim roštiljem. U prizemnom dijelu kuće uređeno je sklonište, stalno otvoreno, sa sedam ležajeva i peći. U njemu se nalazi i žig KT-9. Zapadno pored kuće, prema moru, lijepe su livade s posađenim smokvama i višnjama. Pogodno je za kampiranje. Ispred ulaza u sklonište smještena je lijepo obzidana cisterna, izgrađena 1856 g., a obnovljena marom članova društva 1990. g. Domom i skloništem upravlja Odbor KPP-a. Boravak u domu moguće je uz najavu. Od 1997. g. uvede-

VINIŠTE (KT-9) — KLENOVICA (KT-10), 45 min

Vinište

Danas je to pusto selo s dvije sačuvane kuće. U rujnu 1981. g. umrla je 76-godišnja Anka Komadina, posljednji stanovnik Viništa. Razumijevanjem tadašnjeg SIZ-a socijalne zaštite Novi Vinodolski, kuća u kojoj je živjela pokojna Anka Komadina dana je na korištenje društvima HPD „Vihor“ i HPD „Kapela“. Do 1989. g. kuća je bila otvoreno sklonište. Te godine, u više radnih akcija, dograđen je dio kuće, obnovljen krov te uređena prizemna prostorija, ranije drvarnica bake Anke. Danas je u gornjem dijelu dom s dvije prostorije. U prvoj je prostoriji kuhinja, koja služi i kao dnevni boravak, dok su u odvojenoj, manjoj prostoriji smješteni skupni ležajevi za 16 osoba. U domu se nalazi peć i sav nužan pribor. Rasvjeta je

Markacije - na Boce

Bijele stijene - novi kontrasti

KT-10 Klenovica

mir. Pored kapelice se odvaja markirani put (*Jurin put*) kojim se za oko 30 min stiže na magistralu u mjesto Kalanj u kojem se nalazi i autobusna stanica. Markacija ide cestom na jug oko 50 m i zatim skreće nadesno u smjeru mora, na zapad, vidljivom stazom i putokazom. Put vodi s lijeve strane vododerine i ide naniže usporedno s njome prema moru, da bi na kraju, prošavši pored suhozida, skrenuo desno do dna obrasle vododerine i prošao kroz propust (tunel) ispod Jadranske ceste. Na raskrižju s asfaltnom cestom ići desno, približno 300 m, a zatim lijevo, nizbrdo asfaltnim putom, spustiti se do gostionice „Pod orajem“, koja se nalazi na samoj obali mora. Ispred gostionice je nepresušni izvor, koji neposredno utječe u more. Na ogradi pored gostionice, odnosno trgovine, bit će smješten lijepo oblikovan pregledni plan KPP-a, dar našeg prijatelja, akademskog slikara Antona Bičanića. U gostinici „Pod voltom“ nalazi se i žig KT-10.

na su ljetna dežurstva u domu, tako da je moguće provesti nekoliko dana u prelijepom ambijentu primorskog ugođaja. Boravak u domu s malom udaljenosti od mora (40 min) omogućuje pravo planinarsko ljetovanje. Za sve obavijesti javiti se na adresu bilo kojeg društva iz Odbora KPP-a.

Izleti iz doma

Stari grad Ledenice (1,30 h) — djelomično markirano groblje. Na groblju pored Ledenica, ispod starog grada, je i grob Anke Komadine uređen od planinara.

U nastavku se Kapelskim planinarskim putem prolazi pored cisterne te se preko terasa nekadašnjih vrtova spušta u jugozapadnom smjeru do makadamske ceste, koja povezuje uzdužno Ledenice s Drinkom. Ta cesta izlazi u smjeru Drinka na asfaltnu cestu Alan — Jadranska cesta, a u smjeru Ledenica na cestu Novi Vinodolski — Ogulin. Nasuprot mjestu gdje markacija izlazi na makadamsku cestu nalazi se usamljeni veliki bor, ispod kojeg je kapelica sv. Karme, gdje je baka Anka Komadina nalazila svoj utok i

Neuređena kuća u Viništu, prije 1989. god.

Uređena kuća - novo sklonište i dom u Viništu

Klenovica

Nekad malo, ljupko, turističko-ribarsko mjesto. Danas je izgrađeno mnogo novih kuća, pretežno za odmor. Udaljena je 6 km od Novog Vinodolskog i 23 km od Senja. Klenovica ima i omanji hotel „Vila Lostura“, a moguće je prespavati i u privatnom smještaju. U neposrednoj blizini hotela, uz obalu, ima autokamp i konoba.

Pristup:

Zagreb — Gornje Jelenje — Novi Vinodolski (lokalni autobus vozi do Klenovice)

Zagreb — Rijeka (vlak ili autobus) — Crikvenica — Novi Vinodolski (lokalni autobus do Klenovice)

Zagreb — Senj (autobus), lokalnim autobusom do Klenovice

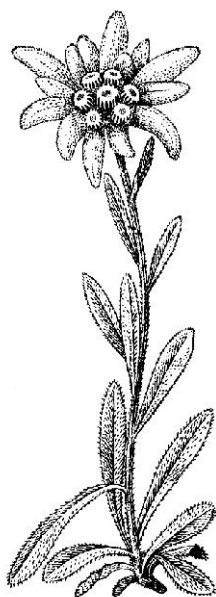
U Klenovici završava (ili započinje) Kapelski planinarski put. Povratak iz Klenovice najbolje je planirati autobusom, koji staje na izlasku ceste iz Klenovice na Jadransku magistralu.

Sklonište „Jakob Mihelčić“ na Bjelolasici

LITERATURA

- V. Blašković:** *Bijele stijene*, Naše planine, PSH, Zagreb, 1949.
K. Bošnjak: *Acta Botanica*, Botanički zavod, Zagreb, 1931.
V. Cvetišić: *Na Bijelim stijenama*, Hrvatski planinar, HPD, Zagreb, 1922.
V. Cvetišić: *Na Bijelim stijenama*, Sa planina i gora, HPD, Zagreb, 1925.
B. Gušić: *Samarske i Kolovratske stijene*, Hrvatski planinar, HPD, Zagreb, 1926.
D. Hirtz: *Prirodni zemljopis Hrvatske*, Matica Hrvatske, Zagreb, 1905.
M. Hirtz: *Samarske stijene*, Hrvatski planinar, HPD, Zagreb, 1932.
E. Kumičić: *Bjelolasica*, Naše planine, PSH, Zagreb, 1950.
J. Poljak: *Kolovratske stijene*, Hrvatski planinar, HPD, Zagreb, 1933.
Ž. Poljak: *Planine Hrvatske*, PSH, Zagreb, 1986.
Ž. Poljak: *Vodič po Gorskom kotaru*, PSH, Zagreb, 1962.
Z. Smerke: *Bijele i Samarske stijene*, NIŠRO, Varaždin, 1981.

Markacije Klenovica-Vinište

Markacije - na vrh Bijelih stijena i dalje prema Samarskim stijenama

KT-1	MATIĆ-POLJANA
KT-2	BJELOLASICA
KT-3	SAMARSKES TIJENE
KT-4	LJUSKA
KT-5	BIJELES TIJENE
KT-6	VELIKAJAVORNICA
KT-7	DULIBA
KT-8	KOLOVRATSKE TIJENE
KT-9	VINIŠTE
KT-10	KLENOVICA